

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.341 van 16 februari 2001

A. 96.171/XIII-1894

In zake : 1. **SALESSE** Jean-Jacques,
2. **BONMASSAR** Alessandro,
die beiden woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Alain LEBRUN, advocaat,
rue du Ruisseau 55
4000 Luik,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn
Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Jean-Jacques SALESSE en Alessandro BONMASSAR op 3 oktober 2000 hebben ingesteld om de schorsing te verkrijgen van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning die de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu op 14 juli 2000 heeft afgegeven aan het Waalse Ministerie van Uitrustingen en Vervoer, directie Wegen van Waals-Brabant, waarbij toestemming wordt gegeven om de voorlopige verbinding tussen rijksweg 25 en rijksweg 237 ter hoogte van Thines (Nijvel), op percelen kadastraal bekend 7e afdeling, sectie A, nummers 1g, 1f en 203d, voor een periode van zes jaar te handhaven;

Gelet op de gelijktijdig ingestelde vordering, waarbij dezelfde verzoekers vragen dat de verwerende partij het bevel zou krijgen om alle verkeer op de voorlopige verbinding te verbieden indien de stedenbouwkundige vergunning van

14 juli 2000 wordt geschorst, op straffe van een dwangsom van één miljoen frank per dag vertraging die bij de tenuitvoerlegging van het te wijzen arrest wordt opgelopen;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de nietigverklaring van de genoemde stedenbouwkundige vergunning vorderen;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. VOGEL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 februari 2001 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoeker, van Mr. D. BRUSSELMANS, loco Mr. A. LEBRUN, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, van Mr. M. JOASSART, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, en van de heer C. MONETTE, hoofdingenieur-directeur Bruggen en Wegen bij het Waals Ministerie van Uitrusting en Vervoer, die voor de verwerende partij verschijnen;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. VOGEL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. De onderhavige zaak houdt verband met de aanleg van de snelverkeersweg N 25 die Nijvel en Waver met elkaar moet verbinden. Die weg is nagenoeg klaar : er ontbreekt alleen nog een laatste stuk van ongeveer 2 kilometer als verbinding tussen de zuidelijke rondweg van Nijvel (R24) en rijksweg 25. Gelet

op de moeilijkheden waartoe de aanleg van dat laatste stuk aanleiding heeft gegeven, wordt in de bestreden stedenbouwkundige vergunning toestemming gegeven om, voor een tweede periode van zes jaar, een voorlopige verbinding van 400 meter te behouden die voor een eerste periode van zes jaar was toegestaan bij een bouwvergunning van 14 juli 1994.

2. Op 19 maart 1991 is een eerste vergunning voor de aanleg van een weg met gescheiden rijbanen afgegeven, waarbij toestemming wordt gegeven om door het dorp Thines een snelverkeersweg aan te leggen. De tenuitvoerlegging van die vergunning is geschorst bij de arresten van de Raad van State nr. 39.211 van 13 april 1992 en nr. 39.395 van 15 mei 1992, en de vergunning is vernietigd bij arrest nr. 41.826 van 29 januari 1993. Op 10 augustus 1992 is een tweede vergunning afgegeven, waarbij toestemming wordt verleend om een voorlopige verbindingsweg met één rijbaan aan te leggen die, op enkele details na, overeenstemt met één van de rijbanen van de snelverkeersweg die in het eerste project was gepland; de tenuitvoerlegging ervan is geschorst bij arrest nr. 41.112 van 20 november 1992 en de vergunning is vernietigd bij arrest nr. 44.229 van 24 september 1993.

Toen verliet het verkeer vanuit Waver rijksweg 25 in Promelles. Dat verkeer reed grotendeels naar het zuiden en nam rijksweg 237 te Vieux-Genappe en kwam achtereenvolgens door de volgende gehuchten : Promelles, daarna op rijksweg 237, Fonteny en, meer naar het westen, Thines. Een ander, kleiner deel van het verkeer nam de noordelijke richting, naar Lillois.

3. Op 6 mei 1994 dient de directie Wegen van Waals-Brabant een aanvraag in voor een vergunning voor de bouw van een voorlopige verbinding tussen het aangelegde stuk van rijksweg 25 en rijksweg 237. Die voorlopige verbinding bestaat uit een stuk van om en bij de vierhonderd meter dat, uit de richting Waver, het vroeger geplande tracé van rijksweg 25 verlaat, dan een rechte hoek maakt naar het zuiden en via een rotonde aansluit op rijksweg 237, ter hoogte van de plaats "Bourdial".

Op 14 juli 1994 is een bouwvergunning afgegeven voor de aanleg van die voorlopige verbinding. Tegen die bouwvergunning is een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld. In arrest nr. 48.823 van 30 augustus 1994 is het middel ontleend aan de lacunes in het voorafgaand milieu-effectrapport als ernstig beschouwd en is besloten dat er gevaar voor een moeilijk te

herstellen ernstig nadeel bestaat, gelet op de te verwachten toename van het verkeer door het dorp Thines.

In het arrest is evenwel, op grond van een afweging van de op het spel staande belangen, geweigerd om de schorsing van de bestreden bouwvergunning te bevelen :

" Overwegende echter dat de schorsing van de bestreden handeling tot gevolg zou hebben dat het verkeer dat rijksweg 25 gebruikt, zoals in het verleden, verplicht zou worden door de dorpen Promelles en Fonteny te rijden op wegen die niet goed aan dat verkeer zijn aangepast, en onder voorwaarden inzake veiligheid en hinder die zeer nadelig zouden zijn voor de inwoners ervan; dat uit het dossier blijkt dat de maatregelen voor het beperken of omleiden van het verkeer waarvan sprake was in arrest nr. 41.112 van 20 november 1992 de ongemakken die daaruit voortvloeien niet naar behoren kunnen verhelpen; dat, in tegenstelling tot het nadeel dat door de Raad van State als ernstig en moeilijk te herstellen is beschouwd in de arresten nr. 39.211 van 13 april 1992, nr. 39.395 van 15 mei 1992 en nr. 41.112 van 20 november 1992, het project dat vergund is door de bestreden handeling van deze zaak, geen voorafbeelding vormt van het definitieve tracé dat voor de voltooiing van rijksweg 25 in de richting van Nijvel zal worden gekozen, zodat de hinder dat het project voor het dorp Thines meebrengt, hoewel het een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, beperkt is in de tijd; dat die hinder, die de Raad van State zeker niet wil onderschatten, minder zwaarwichtig is dan die van de vorige beroepen; dat de verwerende partij die procedure heeft aangevat om een van de ergste aspecten van die hinder te verhelpen, door de bocht waar zich 218 ongevallen hebben voorgedaan, recht te trekken; dat niet blijkt dat dit nadeel, hoe reëel het ook is, een reden zou zijn om in de dorpen Promelles en Fonteny een zeker even nadelige toestand te behouden, terwijl de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hen zulks zou besparen; dat er bijgevolg geen grond is om gebruik te maken van de mogelijkheid die artikel 17 van de gecoördineerde wetten aan de Raad van State biedt om de schorsing van de bestreden handeling te bevelen; dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom hetzelfde lot moet ondergaan".

Het beroep tot nietigverklaring van de vergunning van 14 juli 1994 is thans nog hangende.

4. Op 26 juni 1998 wordt een stedenbouwkundige vergunning afgegeven voor de aanleg van een weg met vier rijstroken als verbinding tussen de zuidelijke rondweg om Nijvel (R24) en het uiteinde van rijksweg 25 op de grens van de gemeenten Genepiën en Nijvel ("definitieve verbinding"). De tenuitvoerlegging van die stedenbouwkundige vergunning is geschorst bij arrest nr. 79.736 van 1 april 1999, waarin werd geoordeeld dat het tracé van de definitieve verbinding voornamelijk was gekozen omdat het geen gedeeltelijke wijziging van het gewestplan vereiste, die in strijd zou zijn met artikel 12, § 2, van het Waals decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, dat bepaalt dat de door de bevolking voorgestelde alternatieven "de plaats van vestiging (...) van het ontwerp kunnen beogen".

Het beroep tot nietigverklaring van die vergunning van 26 juni 1998 is nog hangende.

5. In de bouwvergunning van 14 juli 1994 waarbij de voorlopige verbinding wordt toegestaan, staat dat ze is afgegeven "voor een periode van zes jaar die ingaat bij de kennisgeving ervan". Die termijn is verstreken op 26 juli 2000.

Op 20 december 1999 dient het Waalse Ministerie van Uitrusting en Vervoer twee nieuwe aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning in. Een van die aanvragen heeft betrekking op de handhaving van de voorlopige verbinding, die was toegestaan bij de vergunning van 14 juli 1994, voor een nieuwe periode van zes jaar. Naar aanleiding van die aanvraag is op 14 juli 2000 de vergunning afgegeven die bij het onderhavige beroep wordt aangevochten. De andere aanvraag heeft betrekking op de aanleg van de definitieve verbinding van rijksweg 25 volgens een nieuw tracé, in de vorm van "een rotonde en een weg met twee rijstroken als een verbinding tussen rijksweg 25 en rijksweg 237". Over laatstgenoemde aanvraag lijkt de verwerende partij nog geen beslissing te hebben genomen.

Uit de aanvraag van 20 december 1999 betreffende het behoud van de voorlopige verbinding blijkt dat die verbinding overeenstemt met de weg die is aangelegd in de vorm en met het bouw materiaal aangegeven in de stukken van de bouwvergunning van 14 juli 1994". Zowel uit een brief van het directoraat-generaal Autowegen en Wegen van 21 december 1999 als uit het voorafgaand milieu-effectrapport dat bij de aanvraag is gevoegd, blijkt dat het behoud van de voorlopige verbinding gepland is "voor de duur vereist voor de aanleg van de definitieve verbinding van rijksweg 25 met rijksweg 237".

Op 7 februari 2000 brengt het directoraat-generaal Landbouw een gunstig advies uit over de aanvraag om een voorlopige verbinding.

Over de aanvraag betreffende de voorlopige verbinding is van 27 januari tot 11 februari 2000 een openbaar onderzoek gehouden. Tijdens dat openbaar onderzoek zijn tweeëndertig bezwaren of opmerkingen ingekomen.

Het "Comité de défense de Thines", dat optreedt via de verzoekers, heeft haar tegenkanting tegen het project te kennen gegeven bij de gemeentelijke adviescommissie voor ruimtelijke ordening (C.C.A.T.), en vervolgens twee keer bij het college van burgemeester en schepenen van Nijvel in het kader van het openbaar

onderzoek. De bezwaren van het "Comité de défense de Thines" hadden vooral betrekking op de volgende punten :

- het tracé waarop de aanvraag betrekking heeft, is hetzelfde als dat wat is aangelegd ter uitvoering van de vergunning van 14 juli 1994; in arrest nr. 48.823 van 30 augustus 1994 heeft de Raad van State evenwel vastgesteld dat de aanleg van dat tracé een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kon meebrengen voor de inwoners van Thines;
- er kan geen sprake meer zijn van een "voorlopige" verbinding, aangezien de werkzaamheden twaalf jaar zouden duren;
- het verkeer op rijksweg 237 is veel sterker toegenomen dan in het milieu-effectonderzoek van 1996 was voorspeld: in dat onderzoek was voorspeld dat het verkeer op rijksweg 237 vanaf 1995 met 5 % per jaar zou stijgen; uit het voorafgaand milieu-effectrapport dat is ingediend tot staving van de bestreden aanvraag blijkt dat het verkeer in vijf jaar tijd in werkelijkheid met 79 % is gestegen.

Op 11 februari 2000 heeft de "Alliance agricole du Brabant wallon" aan het college van burgemeester en schepenen gunstige opmerkingen over het project bezorgd, maar erop gewezen dat "snel een duurzame oplossing moet worden gevonden die in overeenstemming is met het gewestplan".

Gelijktijdig is een openbaar onderzoek over de aanvraag voor de definitieve verbinding gehouden.

Op 1 maart 2000 heeft een overlegvergadering over de twee vergunningsaanvragen plaatsgevonden.

In een brief van 19 maart 2000 heeft het "Comité de défense de Thines" aan het directoraat-generaal Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Patrimonium uiteengezet waarom het tegen de beide projecten gekant was.

Op 11 april 2000 heeft het college van burgemeester en schepenen van Nijvel een gunstig advies uitgebracht over de aanvraag om de voorlopige verbinding te mogen handhaven.

Op 14 juli 2000 heeft de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu de bestreden vergunning afgegeven. Die vergunning is inzonderheid als volgt gemotiveerd :

- " Overwegende dat volgens de brief van het "Comité de défense de Thines" van 10-02-2000 de bezwaren betrekking hebben op 3 punten :
- het ernstige nadeel;
 - het voorlopige karakter van een periode van 12 jaar;
 - de verkeersontwikkeling in vergelijking met de ramingen van het milieueffectonderzoek;

Overwegende dat het derde punt dat door de indieners van het bezwaarschrift wordt opgeworpen, betrekking heeft op de verenigbaarheid tussen de capaciteit van de verbindingsweg waarvoor de vergunning wordt aangevraagd en de verkeersstromen; dat die aangelegenheid niet tot mijn bevoegdheid behoort;

Overwegende dat de indieners van het bezwaarschrift in het eerste punt het ernstige nadeel aanvoeren dat door het project wordt veroorzaakt;

Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 48.823 van 30 augustus 1994 evenwel heeft geoordeeld dat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vaststaat wat de huidige voorlopige verbinding betreft, waarvoor de vergunning op 14 juli 1994 is afgegeven, maar dat hij, op grond van een afweging van de op het spel staande belangen, die vergunning niet heeft geschorst;

Dat de impact van het onderhavige project, dat identiek is aan dat waarvoor op 14-07-1994 een voorlopige vergunning is afgegeven, op dezelfde manier kan worden bekeken; dat aan de hand van de belangenafweging van de Raad van State bijgevolg kan worden geoordeeld dat de aangevraagde handhaving van de voorlopige verbinding een minder ernstig nadeel meebrengt dan het nadeel dat zich zou voordoen als er geen voorlopige verbinding zou zijn;

Overwegende dat de indieners van het bezwaarschrift kritiek hebben op het voorlopige karakter van het project; dat de vergunning voor de verbinding, die is afgegeven op 14 juli 1994, voor zes jaar was afgegeven, in afwachting van het definitieve tracé;

Dat de betrokken administraties in die tijd niet werkeloos hebben toegezien, aangezien op 26 juni 1998 een vergunning is afgegeven voor de definitieve verbinding;

Dat de Raad van State die vergunning op 1 april 1999 heeft geschorst; dat deze nog geen uitspraak heeft gedaan over een eventuele nietigverklaring;

Dat, voorzover dat definitieve tracé niet bestaat en gelet op de termijnen die noodzakelijk zijn voor administratieve procedures en eventuele beroepen, de voorlopige verbinding moet kunnen worden gehandhaafd, in het kader van de belangenafweging waarmee de Raad van State rekening heeft gehouden;

Dat redelijkerwijze kan worden bepaald dat het tracé voor zes jaar wordt gehandhaafd;

Gelet op artikel 88 - 2° - van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium;

Gelet op de vroegere bouwvergunning die op 14 juli 1994 is afgegeven voor een periode van zes jaar;

Gelet op het openbaar nut van de handhaving van die voorlopige weg;

Gelet op het aanverwante dossier nr. F0610/25072/UCP/99.22 dat betrekking heeft op de aanleg van een verbindingsweg tussen rijksweg 25 en rijksweg 237 en de bouw van een rotonde te Thines;

BESLUIT :

1. Artikel 1 : De stedenbouwkundige vergunning die het Waals Ministerie van Uitrusting en Vervoer heeft aangevraagd, wordt toegekend voor zes jaar.

(...)"

Aan de bestreden vergunning zijn voorwaarden verbonden betreffende de opslag van de teelaarde gedurende de toegestane periode, betreffende de vernieuwde aanleg na de toegestane periode en betreffende de bewegwijzering op het kruispunt tussen de voorlopige verbinding en rijksweg 237.

De bestreden vergunning is ter kennis gebracht van de verzoekers bij brieven van 3 augustus 2000;

Overwegende dat de verzoekers het eerste onderdeel van het eerste middel ontleen aan schending van de artikelen 6 en 2 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling en verwarring omtrent de motivering van de bestreden handeling, en zelfs aan een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling;

Overwegende dat de verzoekers de verwerende partij ten eerste verwijten dat ze de handhaving van de voorlopige verbinding heeft gemotiveerd door te verwijzen naar de analyse van de belangenafweging die de Raad van State in arrest nr. 48.823 van 30 augustus 1994 heeft gemaakt, terwijl die betrekking had op een andere bestuurshandeling; dat de verwerende partij volgens hen aldus toegeeft dat de bestreden infrastructuur een ernstig nadeel berokkent aan de inwoners van Thines, zodat de aangehaalde motivering in rechte en in feite ontoereikend is en niet voldoet aan de doelstellingen van artikel 2 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, wat in tegenspraak is met hetgeen wordt voorgeschreven in artikel 6 van dat decreet; dat ze voorts aanvoeren dat de correcte houding van de verwerende partij zou zijn geweest dat ze alternatieve oplossingen zou hebben overwogen (het verkeer op rijksweg 25 dat

Nijvel nadert, leiden naar de bestaande wegen, via de verkeersknooppunten die vóór dat van Promelles liggen, zodat het verkeersknooppunt van Promelles alleen plaatselijk verkeer te verwerken krijgt); dat de verwerende partij naar hun mening niet heeft aangetoond dat ze zulk vergelijkend werk heeft verricht en de gemakkelijkste oplossing heeft gekozen door zich op de motivering van het genoemde arrest te baseren;

Overwegende dat de verzoekers vervolgens aanvoeren dat de motivering van de bestreden handeling in strijd is met artikel 2 van het decreet van 11 september 1985, doordat de verwerende partij zich onbevoegd verklaart om de gevolgen van de handhaving van de voorlopige verbinding op de toename van het verkeer in aanmerking te nemen; dat ze opmerken dat het bezwaarschrift van de verzoekers geen betrekking zou hebben gehad op een probleem in verband met de berekening van de capaciteit van de verbindingsweg, maar op het probleem van de exponentiële groei van het verkeer en op de omstandigheid dat in de motivering van de bestreden handeling niet op die bekommernis wordt ingegaan;

Overwegende dat de verzoekers ten derde aanvoeren dat de verwerende partij haar eigen schuld zou aanvoeren, door de bestreden verlenging te willen rechtvaardigen met de schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning van 26 juni 1998 betreffende de definitieve verbinding, bevolen bij arrest nr. 79.736 van 1 april 1999, en de verwerende partij geen enkele uitleg geeft over de vraag of het relevant is dat de bestreden vergunning voor een nieuwe periode van zes jaar moet worden verlengd, behalve dan in een vage en onnauwkeurige verwijzing naar de "termijnen die noodzakelijk zijn voor administratieve procedures en eventuele beroepen" terwijl de aanvrager van de vergunning geen enkel bijzonder detail in zijn aanvraag zou hebben gepreciseerd;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat ze haar ogen niet kon sluiten voor de situatie die ontstond door het verstrijken van de termijn van de vergunning voor de voorlopige verbinding die in juli 1994 was afgegeven, gelet op het schorsingsarrest nr. 79.736 d.d. 1 april 1999 van de Raad van State, dat zij het "vergelijkende werk" dat door de verzoekers wordt aangevoerd, wel heeft uitgevoerd voor het definitieve tracé; dat de administratieve overheid in casu, gelet op de dringende noodzakelijkheid, maatregelen had moeten nemen, omdat de weg anders moest worden geschrapt, met alle schadelijke gevolgen vandie; dat uit de motivering van de bestreden handeling volgens haar blijkt dat de administratieve overheid de minst slechte oplossing heeft gekozen, namelijk de oplossing die een minder ernstig nadeel kon berokkenen dan het nadeel dat zich zou voordoen als er geen voorlopige

verbinding zou zijn; dat ze betoogt dat een periode van zes jaar in dat verband niet onredelijk is, aangezien de ervaring leert dat in 1998, tussen juli 1994 en juli 2000, een definitieve vergunning zou zijn afgegeven die in april 1999 is geschorst; dat, naar haar mening, zes jaar tussen de afgifte van de vergunning voor het voorlopige stuk en de afgifte van de definitieve vergunning aldus voldoende is, gelet op de eventuele beroepen die tegen de definitieve vergunning kunnen worden ingesteld;

Overwegende in eerste instantie dat de motivering van de bestreden handeling voornamelijk gebaseerd is op de analyse van de belangenafweging die de Raad van State in arrest nr. 48.823 van 30 augustus 1994 heeft gemaakt; dat moet worden onderstreept dat de toepassing van de belangenafmeting noodzakelijkerwijze inhoudt dat er een ernstig middel bestaat waarin wordt aangevoerd dat de bestuurshandeling onwettig is en dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat voor de in het geding zijnde verzoekers; dat de motivering van de bestreden handeling dus steunt op de bevinding dat de wettigheid van de vergunning van 14 juli 1994 zeer twijfelachtig was; dat die omstandigheid geen grond is om de voorlopige verbinding te handhaven, maar integendeel de administratieve overheid noodzaakt om de wettigheid zo vlug mogelijk te herstellen;

Overwegende dat in de bestreden handeling meer in het bijzonder staat dat "aan de hand van de belangenafweging van de Raad van State bijgevolg kan worden geoordeeld dat de aangevraagde handhaving van de voorlopige verbinding een minder ernstig nadeel meebrengt dan het nadeel dat zich zou voordoen als er geen voorlopige verbinding zou zijn"; dat de wettigheid van een bestuurshandeling evenwel niet wordt beoordeeld op basis van dezelfde criteria als de vraag of het al dan niet opportuun is de tenuitvoerlegging van die handeling te schorsen; dat de hierboven vermelde beweegreden van de bestreden handeling dus geen rechtsgeldige motivering voor die handeling vormt;

Overwegende dat in arrest nr. 48.823 van 30 augustus 1994, waarin een belangenafweging is gemaakt om te oordelen of er gevaar bestaat voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, uitdrukkelijk wordt onderstreept dat de vergunning van 14 juli 1994 beperkt was in de tijd; dat de thans bestreden vergunning weliswaar ook beperkt is in de tijd (2000-2006), maar in geen geval kan worden gemotiveerd door de belangenafweging die in arrest nr. 48.823 is gemaakt in verband met de vergunning van 1994, aangezien de nieuwe vergunning, die vergelijkbaar is met die van 1994, in werkelijkheid tot gevolg heeft dat de eerste vergunning wordt verlengd en langer geldt dan de aanvankelijke duur (1994-2000) waarnaar de Raad van State in het voornoemde arrest had verwezen; dat bovendien niet uitgesloten is

dat de overheid de vergunning betreffende de voorlopige weg in 2006 nogmaals verlengt, zoals blijkt uit de vergunningsaanvraag, waarin geen andere tijdslimiet wordt vermeld dan het ogenblik waarop de definitieve verbinding klaar zal zijn, en uit de verklaringen die tijdens de terechtzitting zijn gedaan;

Overwegende, in de tweede plaats, dat in antwoord op het bezwaar van het "Comité de défense de Thines" van 10 februari 2000, waarin werd onderstreept dat de verkeersontwikkeling de maximale ramingen van het milieu-effectonderzoek van 1996 ruimschoots heeft overschreden, de bestreden handeling de volgende overweging bevat :

"Overwegende dat het derde punt dat door de indieners van het bezwaarschrift wordt opgeworpen, betrekking heeft op de verenigbaarheid tussen de capaciteit van de verbindingsweg waarvoor de aanvraag wordt aangevraagd en de verkeersstromen; dat die aangelegenheid niet tot mijn bevoegdheid behoort";

Overwegende dat de beoordeling van de verenigbaarheid tussen de capaciteit van de voorlopige verbinding en de verkeersstromen noodzakelijk is om "de kwaliteit van het leefklimaat en de leefomstandigheden van de bevolking te beschermen en te verbeteren en haar een gezonde, veilige en aangename omgeving te verschaffen", zoals wordt voorgeschreven in artikel 2 van het decreet van 11 september 1985; dat artikel 6 van dat decreet bepaalt dat de vergunning met redenen omkleed moet zijn op grond van die doelstelling; dat de verwerende partij dus ten onrechte heeft geoordeeld dat die aangelegenheid niet tot haar bevoegdheid behoort;

Overwegende, ten derde, dat in de bestreden handeling onvoldoende wordt aangegeven waarom de verbinding voor een nieuwe termijn van zes jaar wordt gehandhaafd; dat zowel uit de brief van het directoraat-generaal Autowegen en Wegen van 21 december 1999, als uit het voorafgaande milieu-effectrapport blijkt dat de voorlopige verbinding moet worden gehandhaafd totdat het definitieve tracé klaar is; dat de ervaring leert dat zes jaar in dat verband te kort zou kunnen zijn;

Overwegende dat de verwerende partij, door de handhaving van de voorlopige verbinding op te splitsen in periodes van zes jaar, de kans op ongemakken voor de buurtbewoners minimaliseert; dat in arrest nr. 48.823 van 30 augustus 1994, bij de afweging van de op het spel staande belangen, in aanmerking is genomen dat "de hinder (...) voor het dorp Thines (...), hoewel het een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, beperkt is in de tijd"; dat het opsplitsen van de voorlopige vernieuwingen de verwerende partij bovendien de mogelijkheid biedt om

het argument van een voldongen feit aan te voeren, namelijk dat de weg bestaat (cf. de voorlaatste overweging van de bestreden handeling: "Gelet op het openbaar nut van de handhaving van die voorlopige weg"); dat daaruit volgt dat de verwijzing naar de procedure voor de aanleg van het definitieve tracé, die veel langer dan zes jaar kan duren, geen afdoende motivering is voor de duur waarvoor de bestreden vergunning is afgegeven;

Overwegende dat het eerste onderdeel van het eerste middel ernstig is;

Overwegende, wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling aan de verzoekers zou kunnen berokkenen, dat de verzoekers onderstrepen dat dit risico al is erkend in de vroegere arresten van de Raad van State betreffende het bestreden plan om de weg aan te leggen, dat de risico's die als ernstig en moeilijk te herstellen worden beschouwd, te maken hebben met de geluidshinder, de trillingen en het gevaar voor ongevallen door het verkeer op rijksweg 237, dat daaraan zou moeten worden toegevoegd dat de gezondheid van de buurtbewoners in het gedrang komt door een verkeersstroom die vergelijkbaar is met die op een ringweg rond een stad; dat ze voorts aanvoeren dat de toename van het verkeer bovendien veel groter is dan verwacht: tussen augustus 1994 en maart 1999 is het verkeer volgens de tellingen die de verwerende partij zelf heeft uitgevoerd gestegen met 121 % voor de woningen, terwijl in het milieu-effectonderzoek dat vóór de afgifte van de vergunning van 26 juni 1998 is uitgevoerd, gewag werd gemaakt van een jaarlijkse stijging met 5 %, d.i. 25 % in vijf jaar; dat ze vaststellen dat, aangezien de vergunning van 14 juli 1994 afgelopen is en de bestreden vergunning van 14 juli 2000 noch een regularisatievergunning, noch een wijzigingsvergunning is, rekening zou moeten worden gehouden met elk nadeel dat de loutere aanwezigheid van de voorlopige verbinding veroorzaakt, en niet alleen met het nadeel dat aan de langere bestaansduur van die voorlopige verbinding verbonden is; dat het nadeel dat later te vrezen valt, volgens hen overigens nog ernstiger zal zijn dan het nadeel dat in arrest nr. 48.823 van 30 augustus 1994 wordt erkend, aangezien de exponentiële toename van het verkeer die in de jongste vijf jaar is vastgesteld, de komende zes jaar wellicht zal aanhouden, zodat de situatie van de buurtbewoners van Thines, die al erg was toen de voorlopige verbinding opengesteld werd, dan volkomen ondraaglijk zal worden;

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat het nadeel dat de verzoekers aanvoeren te wijten is aan de bestreden handeling; dat ze aanvoert dat het nadeel waarover de verzoekers zich beklagen in werkelijkheid al sinds

14 juli 1994 bestaat, aangezien de bestreden vergunning hetzelfde onderwerp heeft als de vergunning die op die datum is afgegeven, zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling niet kan voorkomen dat het door de verzoekers aangevoerde nadeel zich kan voordoen; dat de administratieve overheidsinstanties als gevolg van de schorsing volgens haar daarentegen gedwongen zouden zijn om "het stuk weg te laten exploderen" met alle rampzalige gevolgen die dat voor het verkeer zou kunnen hebben; dat ze van oordeel is dat de schorsing van de bestreden handeling een vergelijkbare uitwerking zou hebben als de schorsing van een regularisatievergunning en dat de voorwaarde betreffende het bestaan van een kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel op die manier dus niet vervuld zou zijn;

Overwegende dat de thans aangevochten vergunning een nieuwe vergunning is, ook al is ze identiek aan de vorige, die beperkt was in de tijd en waarvan de tenuitvoerlegging om die reden niet geschorst is, hoewel de vergunning onwettig was;

Overwegende dat de nieuwe vergunning weliswaar geen uit te voeren werkzaamheden meer inhoudt, aangezien de voorlopige weg al zes jaar bestaat, maar dat zulks niet wegneemt dat de nieuwe vergunning wijzigingen aanbrengt in de situatie die de Raad van State in zijn arrest nr. 48.823 had onderzocht om de belangen af te wegen en te oordelen of er een kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestond; dat de thans aangevochten vergunning niet kan worden beschouwd als een regularisatievergunning - die niet in de tijd beperkt is - maar daarentegen wel als een verlenging van een vergunning die overigens tot op vandaag volgens arrest nr. 48.823 als onwettig geldt;

Overwegende dat het autoverkeer volgens het voorafgaand milieu-effectrapport sinds 1994 toegenomen is; dat de vertegenwoordiger van de Minister van Uitrustingen en Vervoer op de terechtzitting echter heeft verklaard dat de cijfers in het milieu-effectrapport verkeerd zijn in die zin dat ze overdreven zijn en andere cijfers heeft gegeven; dat zulks niet wegneemt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat in arrest nr. 48.823 en in de vorige arresten wordt erkend, vandaag a fortiori als bewezen moet worden beschouwd;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning kan worden bevolen;

Overwegende dat de verzoekers als voorlopige maatregel vorderen dat zou worden bevolen dat de verwerende partij alle verkeer op de voorlopige verbinding moet verbieden en dat de verwerende partij wordt veroordeeld tot het betalen van een dwangsom van één miljoen frank per dag vertraging bij het uitvoeren van het te wijzen arrest over de voorlopige maatregelen, en dit vanaf de dag na de kennisgeving van dat arrest;

Overwegende dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen volgens de verwerende partij niet ontvankelijk is, aangezien de voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat de vordering tot schorsing ontvankelijk is, namelijk ernstige middelen en een kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, in casu niet vervuld zijn; dat de verwerende partij beklemtoont dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen aangeeft dat het nadeel waarop de verzoekers zich beroepen, voltrokken is, aangezien de schorsing van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning geen enkel nut zou hebben voor de verzoekers, aangezien het stuk weg al zes jaar bestaat;

Overwegende dat, aangezien het gaat om een weg bestemd voor het autoverkeer waarvoor geen enkele exploitatievergunning vereist is, dat autoverkeer zelf in feite ook wordt toegestaan bij de stedenbouwkundige vergunning; dat in dat verband rekening moet worden gehouden met artikel 1 van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium, gewijzigd bij het decreet van 27 november 1997, namelijk na de eerste vergunning van 1994, waarin staat dat "het Gewest en de andere overheidsorganen (...) op een duurzame wijze (voorzien) in de sociale, economische, patrimoniale en milieubehoeften van de gemeenschap door een kwalitatief beheer van de leefomgeving (...)"; dat de gevraagde voorlopige maatregel bijgevolg een maatregel is die nodig is om de belangen van de partijen veilig te stellen in de zin van artikel 18, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat uit het administratief dossier en uit de verklaringen op de terechtzitting blijkt dat de verwerende partij de voorlopige verbinding wil handhaven totdat het definitieve tracé klaar is; dat, gelet op de precedentes betreffende die weg, de tenuitvoerlegging van dit arrest gepaard moet gaan met een dwangsom van één miljoen frank per dag dat die tenuitvoerlegging vanaf 16 maart 2001 vertraging oploopt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning die de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium van het Waals Gewest op 14 juli 2000 heeft afgegeven aan het Waalse Ministerie van Uitrusting en Vervoer, directie Wegen van Waals-Brabant, waarbij toestemming wordt gegeven om de voorlopige verbinding tussen rijksweg 25 en rijksweg 237 ter hoogte van Thines (Nijvel), op percelen kadastraal bekend 7e afdeling, sectie A, nummers 1g, 1f en 203d, voor zes jaar te handhaven.

Artikel 2.

De verwerende partij wordt bevolen om het verkeer op de weg waarop de genoemde vergunning betrekking heeft, vanaf 16 maart 2001 te verbieden.

Artikel 3.

De verwerende partij wordt veroordeeld tot het betalen van een dwangsom van één miljoen frank per dag vertraging bij de tenuitvoerlegging van dit arrest. De dwangsom kan pas worden gevorderd vanaf 16 maart 2001.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op zestien februari tweeduizend en één door :

de HH. HANOTIAU, kamervoorzitter,
SCOHY, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.